

En hij zet zich neder aan haar voeten en blikte in het mooie en droeve gelaat. En de nymf grijpt haar lier weer, en zacht trillen de snaren, en liefelijk klinkt haar lied, dat verhaalt van de wonderen in de koele diepte.

En droomerig ruischen de klanken hem in de ooren; zachter en zachter

... en de rozige vingers glijden door de donkere lokken van Dagmar.

klinken ze tot hem; en weer sluit de slaap de zwartfonkelende oogen; en langzaam zinkt Dagmar's hoofd op haren schoot neer.

Dan laat zij haar speeltuig rusten; en de rozige vingers glijden door de donkere lokken van Dagmar, en langs het schoone en fiere gelaat. Bevend,